

[Mejdahl]

Jeg vil afsluttende pointere, at vi i Venstre lægger afgørende vægt på, at vi satser kraftigt på vor fødevareproduktion, fødevareindustri og fødevareeksport. Vi skulle gerne kunne erobre markedsandele på fødevaremarkedet, og selv om vi får vort alt for høje omkostningsniveau bragt ned, er der fortsat behov for at forske og udvikle.

Vi vil gerne være med til at udnytte både private og offentlige forskningsressourcer optimalt, men vi giver ikke ubetinget tilslutning til Socialdemokratiets model.

Mogens Elvensø (FP):

Folketinget har lige vedtaget en lov om oprettelse af Forskningspolitisk Råd. Ideen var at samle forskning her. Forskningen er overalt på finansloven opført på utallige konti, og det er gjort totalt uoverskueligt. Inden for fødevareforskningen er der lige så stor uoverskuelighed med hensyn til bevillinger til forskning som i de andre forskningsgrene.

Landbrugsministeriet udsendte, som landbrugsministeren nævnte, i juli 1987 et landbrugspolitisk strategioplæg fra en arbejdsgruppe, og heri er en række undersøgelser af fødevareforskning, ernæringsforskning og erhvervs-mæssig anvendelse nævnt. Forskningen er her delt i privat forskning og offentlig forskning, og jeg kan følge en række af de konklusioner, der er nævnt i denne rapport. F.eks. står der på side 17 i strategioplægget:

- » - at virksomhederne satser flere penge på produktudvikling,
- at virksomhederne selv står for den endelige produktudvikling, mens særlige forskningsinstitutter finansieret af virksomhederne, af afgifter eller af det offentlige står for det grundlæggende arbejde,
- og at det offentlige koordinerer eller skaber fælles indgange til videncentre, der kan hjælpe virksomhederne med produktudvikling samt øge forskningsindsatsen.«

Under Landbrugsministeriet udgjorde offentlig forskning og udvikling ca. 250 mio. kr. Nu skal man jo lede mange steder efter, hvad det er for forskning, men hvis man tager, hvad der står i oplægget, kan man lægge nogle tal sammen. Bl.a. står der forarbejdning af jordbrugsprodukter - det nævnte landbrugsministeren - til 395 mio. kr., men der var også andre ting: levnedsmidler, bioteknik og EF-forskning

til 200 mio. kr. I alt ca. 700 mio. kr. Der står, at fortrolighedskrav medfører, at penge til privat forskning ikke kan oplyses.

Regeringens mål er, at forsknings- og udviklingsatsen skal nå op på 2 pct. af bruttonationalproduktet ifølge regeringens strategiske forsknings- og udviklingsprogram, der er udsendt i februar 1989. Fremskridtspartiet mener, at det er et unaturligt mål. Vi skal have forskning efter behov og ikke efter et tilfældigt bruttonationalprodukt. Og hvem siger, at det skal være konstant hvert år?

Det er godt, at denne uoverskuelige forskning nu kommer under lup. Det er godt, at vi kan få en samlet oversigt over forskningen, men jeg tror slet ikke på, at det skal havne i en overordnet, koordinerende fødevareforskningsinstitution, således som beslutningsforslag nr. B 82 lægger op til.

Fremskridtspartiet mener, at en nøje undersøgelse af hele vor forskning bør foretages i forskningsrådene og i Forskningspolitisk Råd og ikke i Landbrugsministeriet, så jeg vil anbefale, at forslaget eventuelt udvalgsbehandles i Udvalget angående Videnskabelig Forskning. Fremskridtspartiet ønsker en undersøgelse, hvor vi får en samlet oversigt over bevillingerne til forskningen, men jeg tror slet ikke på et slutresultat som det, Socialdemokratiet ønsker. Det ender nemlig i bureaukrati og i papirusseri. Forskerne skal forske.

Larsen-Ledet (RV):

Det socialdemokratiske forslag vil nok give anledning til, at vi får en slags forskningsstatus. Bl.a. kan det give anledning til, at der bliver stillet en lang række spørgsmål til ministeren, som kan være med til at belyse forskningssituationen i dens helhed, og det er da i hvert fald værdifuldt.

Vi har brug for at få situationen beskrevet, og en undersøgelse kan være med til at afdække eventuelle mangler, også for så vidt angår samarbejdsomfang eller eventuel mangel på samarbejde. Men det er min opfattelse, at regeringen - og det er også nævnt af de tidligere ordførere - er opmærksom på problematikken, og at der fra regeringens side lægges stor vægt på at udvide forskningsindsatsen inden for fødevareområdet.

Hvad angår det konkrete forslag, kunne jeg godt forestille mig, at det kunne give anledning